

— Въ туй врѣме Арбакъ като си тегли очитѣ етъ планинжтѣ дѣто гледаше, взрѣ са въ атинееца да го изгледа за часть.

— Защо да са двоижъ? мышлеши си въ себе си. Не ми ли прѣдсказахъ звѣздытѣ че едничката ми бѣда е единъ? отъ него не съмъ ли са избавилъ?

Благодушieto, извика слѣдъ това, може да прѣзрѣ потопенieto на снѣговетѣ и гнѣва на богове измыслени отъ въображенieto! съ тѣй благодушie искамъ да са покажжъ тържествующъ до послѣденъ край. Раби, приближете. Атинянине, ако са въспротивишъ, ты ще бѣдешъ причина на смъртътъ си! Всичко това трѣбаше да са свърши, за да въспридобымъ азъ Иона.

И пристъпи напредъ една крачка. . . . послѣдната си крачка на земята. Трепереше подъ нозѣтъ му земята, и испращяванieto на подиглятытѣ на горѣ къщя и стълпове бѣше толкозь силно, щото екнж по сичкото пространство на Помпейж, и молнiята сякашь водена отъ мстада на истукана, позабави са на една минута връзь него, но абие строши и истукана и стоялото му. И ето изручаванieto на падающытѣ развалины екнж страшно на около, и поломи са въ сщцото врѣме лѣскавата площъ на улицѣтъ; испълни са пророчеството на звѣздытѣ.

И бученieto и натрупванieto на толкозь страшны събытiя, зармъртвихж за малко чувствата ва Атинянина, и кѣгато ся окопытваше той свѣтлината на метеора освѣтляваше еше дивжтѣ ожжи сцена, земята отдолу треперяше постоянно, Иона лежеше на земята примрѣла, но Главкъ еше ѿ невиждаше, очитѣ му бѣхж вторачены връзь едно страшно лице, което отдѣлено отъ еднж часть на тѣлото, виждаше ся исочено измежду уломкытѣ на сломеный истуканъ, и туй лице показваше постраданieto, измжчванieto, отчаянieto. Очитѣ на туй лице са отваряхж бържъ-бържъ и ся затваряхж, като да спазвахж еше чувствованieto си, треперяха же устнытѣ и са усмихваха като въ спазмы; по не слѣдъ много спокойствieto и сѣнкытѣ слѣзоха на тжзи физиогномiя, дѣто ся спазваха еше доказательства на ужасъ, които неможихж да ся забравятъ.

Таквазь бѣше сетинната на мудрыя вълхвъ, Арбака великата, Меркурiя тривеличайшого, притежателя на пламенныя полсъ, послѣдната отрасль на Египетскытѣ самодержци.

Арбакъ